

Tarnów, dn. 28.07.2020
L. dz. 281/07/2020

Artyści plastycy związani z Tarnowem

Sygnatariusze listu wysłanego do BWA dot. organizacji „Salonu”

Pani Aleksandra Zuba-Benn
Pani Marta Wojciechowska
Pani Renata Stadler
Pan Kazimierz Klimkiewicz
Pan Paweł Martynów
Pani Anna Śliwińska
Pani Ewa Fleszar
Pan Jerzy Martynów
Pan Robert Żybura
Pan Tomasz Głowacz
Pan Mateusz Kijak
Pan Piotr Barszczowski
Pan Waław Onak
Pan Jacek Hazuka
Pani Joanna Niedbałowska-Hynek
Pan Jacek Kucaba
Pani Teresa Szafrńska
Pan Andrzej S. Grabowski
Pani Elżbieta Pazera
Pan Witold Pazera

Szanowni Państwo,

dziękujemy za przesłanie Państwa refleksji dotyczących organizacji wystawy „Salon”, mających na celu udoskonalenie formuły corocznej prezentacji prac tarnowskich artystów, jednej z najważniejszych wystaw przez nas organizowanych. Państwa sugestie w tej sprawie są dla nas bardzo ważne, odczytujemy je jako niezaprzeczalny dowód zaangażowania tarnowskiego środowiska Artystów plastyków w rozwój i upowszechnianie sztuki współczesnej ze szczególnym naciskiem na twórców związanych z Tarnowem, co bez wątplenia ściśle koresponduje z misją jaką od lat realizuje tarnowskie BWA.

„Salon” ma charakter rozwojowy, każdego roku staramy się go ulepszać i realizować z jak największą dbałością promując tym samym bogate środowisko plastyczne miasta. Wystawa z każdym rokiem cieszy się coraz większym zainteresowaniem artystów, publiczności oraz mediów. Na pewno znaczący wpływ na wzrost zainteresowania tą wystawą miała zmiana formuły na otwartą, dopuszczającą udział artystów niezrzeszonych w ZPAP oraz osób, które są aktywne twórczo, ale nie posiadają dyplomu uczelni artystycznej.

„Salon” jest wystawą, która pokazuje ogromny potencjał tarnowskiego środowiska artystycznego, poza oczywistym walorem promującym to środowisko, pełni niezwykle ważną rolę edukacyjną – pozwala zapoznać się nie tylko z twórczością artystów z regionu, ale w ogóle ze sztuką współczesną. Otwarta formuła zaowocowała bardzo atrakcyjną dla publiczności wystawą prezentującą różnorodne sposoby twórczej wypowiedzi. Dla wielu odbiorców jest to pierwsza wystawa sztuki współczesnej jaką zwiedzają; stanowi doskonałą zachętę do dalszego zainteresowania sztuką i częstszego odwiedzania galerii sztuki współczesnej.

1/ Tradycją „Salonu” jest konkursowy charakter tej wystawy. Taką formułę miały wszystkie wcześniejsze „Salony” organizowane przez Związek Polskich Artystów Plastyków. Jest to też formuła popularna w innych miastach, którą stosuje się dla tego rodzaju wystaw. Z tego powodu, kiedy w 2014 r. rozpoczęliśmy organizację „Salonów Wiosennych”, było dla nas oczywistym, że wystawa powinna utrzymać swoją konkursową tradycję.

Decydując się na zachowanie formuły konkursowej myśleliśmy przede wszystkim o korzyściach dla Państwa – Artystów jakie wiążą się właśnie z taką formą wystawy. W żadnym wypadku naszym celem nie był i nie jest podział środowiska czy generowanie konfliktów; wręcz odwrotnie, staramy się wspierać Państwa i konsolidować, takie jest założenie nie tylko „Salonu”, ale także naszych innych działań.

Plusy wynikające z konkursowego charakteru wystawy:

- twórcze stymulowanie środowiska artystycznego, zachęcanie do przygotowywania nowych, ciekawych prac,
- o wiele większe zainteresowanie publiczności,
- o wiele większe zainteresowanie mediów,
- większa szansa na zdobycie sponsorów i partnerów,
- dla uczestników/artystów, którzy pracują na uczelniach artystycznych, udział w wystawie konkursowej jest szansą zdobycia o wiele większej ilości punktów ewaluacyjnych niż udział w zwykłym przeglądzie,

- dodatkowa możliwość organizacji Plebiscytu Publiczności „Nagrody Publiczności”, a w tym roku także „Nagrody Młodej Publiczności” (dla widzów do 17 r.ż.) – ważny aspekt partycypacyjny,

- przyznane nagrody i wyróżnienia mogą być dla laureatów ważnym impulsem do dalszego rozwoju,

- nagrody finansowe przyznawane w konkursie, choć do tej pory skromne, są wsparciem finansowym przynajmniej niektórych z Państwa,

- dodatkowe nagrody realizowane w partnerstwie – aktualnie Nagroda Fundacji Bema20 jest szansą nie tylko na realizację wystawy w tej galerii, ale także na spotkanie sztuki ze światem biznesu, co może zaowocować ciekawą i wartościową współpracą dla laureata/laureatki tej nagrody.

Sztuka to nie sport (choć i w sporcie zdarzają się niejednoznaczne wyniki na podium), kwestia przyznanych nagród zawsze jest mniej obiektywna niż wygrany mecz czy bieg na 100 metrów. Jednak tradycją działań twórczych, nie tylko plastycznych, także muzycznych i innych, jest organizacja konkursów. Werdykt jury jest okazją do rozmów, dyskusji, może być drogowskazem dla publiczności, ale też można się z nim nie zgodzić zachowując swoje zdanie. W tym roku planowaliśmy oprowadzanie z udziałem jurorów, dyskusje, wykłady. Jednak z powodu pandemii, wszystkie dodatkowe działania z udziałem publiczności musiały zostać odwołane. Mamy nadzieję, że będziemy mogli je organizować przy okazji kolejnych edycji, właśnie po to, by wspólnie więcej rozmawiać o sztuce.

Od wielu edycji przewodniczącym jury „Salonu” – osobą, która ma decydujący głos jest ekspert zapraszany z zewnątrz. Staramy się by był to autorytet; osoba, która posiada odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie oraz w naszym mniemaniu warto by zapoznała się z tarnowskim środowiskiem twórczym, bo być może zaowocuje to w przyszłości prezentacją artystów z Tarnowa poza miastem lub inną korzyścią dla artystów, z których twórczością gościnnie juror ma szansę zapoznać się w czasie obrad jury „Salonu”.

Przewodniczą tegorocznej edycji „Salonu” była Jadwiga Sawicka - uznana malarka, absolwentka Wydziału Malarstwa krakowskiej ASP w pracowni Jerzego Nowosielskiego, wykładowczyni Wydziału Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego, laureatka Nagrody im. Katarzyny Kobro, jurorka konkursów m.in. Bielska Jesień, Konkurs Gepperta. Przewodniczący jury poprzednich edycji „Salonu”:

- 2019: Agata Smalcerz (Bielsko-Biała) – historyczka sztuki, krytyczka sztuki, kuratorka wystaw i autorka testów z zakresu krytyki artystycznej publikowanych w ogólnopolskich tytułach branżowych, dyrektorka Galerii Bielskiej BWA organizującej najstarszy polski konkurs malarski „Bielska Jesień”,

- 2018: Łukasz Gorczyca (Warszawa) – historyk sztuki, kurator, autor tekstów o sztuce, założyciel i właściciel Galerii Raster, juror wielu ważnych konkursów artystycznych,
- 2017: Piotr Stasiowski (Gdańsk) – historyk sztuki, kurator, autor tekstów o sztuce, dyrektor Gdańskiej Galerii Miejskiej,
- 2016: Marek Chlanda (Kraków) – rysownik, rzeźbiarz, grafik, performer, autor instalacji; absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, pedagog.

Myślimy o tym, żeby zwiększać udział gości zewnętrznych w jury, takie plany mamy na przyszły rok. Poza udziałem ekspertów, myślimy też o zapraszaniu do jury przedstawicieli mediów branżowych, by wzmocnić promocyjny charakter tej wystawy.

Ponadto, staramy się podkreślać przy każdej edycji „Salonu”, że nagrody to rzecz drugorzędna i dodatkowa; a prawdziwymi zwycięzcami są wszyscy artyści, którzy zgłosili swoje prace i przeszli pierwszą selekcję kwalifikującą do wystawy. Najważniejsza jest wystawa - prawdziwe święto tarnowskiej plastyki, na której staramy się w równy sposób traktować wszystkich uczestników. Mamy nadzieję, że dostrzegają Państwo równe traktowanie uczestników, zarówno jeżeli chodzi o aranżację wystawy (która z uwagi na bardzo wielu uczestników, a ograniczoną powierzchnię galerii jest sporym wyzwaniem), jak i promocję wystawy: afisze i reklamy z nazwiskami wszystkich uczestników „Salonu”, wirtualny katalog z prezentacją wszystkich prac etc.

Organizacja wystawy przeglądowej bez konkursu byłaby dla nas przedsięwzięciem o wiele łatwiejszym do realizacji, ale mając na uwadze wyżej wymienione argumenty, chcemy zachować konkursową formułę „Salonu” wierząc, że jest ona korzystniejsza nie tylko dla laureatów, ale dla wszystkich artystów i artystek biorących udział w wystawie.

2/ Sugestię dotyczącą wyłączenia z konkursu dyplomów i aneksów uczniów rozważymy przygotowując regulamin przyszłych edycji „Salonu”.

Niemniej konieczne staje się wyjaśnienie pewnych wątpliwości dotyczących praw autorskich prac uczniów, które wybrzmiały w Państwa liście; dzięki czemu – w co gorąco wierzymy – nasza dyskusja w sprawie „Salonu” będzie bardziej owocna.

Należy przypomnieć, że podstawowym celem BWA jako instytucji kultury – zgodnie ze Statutem - jest prowadzenie działalności kulturalnej w zakresie upowszechniania współczesnej twórczości plastycznej, z uwzględnieniem twórców związanych z Tarnowem. Cele te BWA realizuje poprzez działalność wystawienniczą, wydawniczą, dokumentacyjną i edukacyjną. Jednak w swojej działalności BWA nie ogranicza się jedynie do ww. statutowych uregulowań. Niepisaną misją, którą sobie obrało, jest również szerokie edukowanie w zakresie poszanowania praw twórców, gdyż

nadal nierzadko wątpliwości z tym związane stanowią bolączkę współczesnego świata artystycznego.

Dlatego też należy się Państwu wyjaśnienie co do wyrażonych w liście w tym zakresie wątpliwości w kwestii prawa do prezentacji w przeglądzie artystycznym „Salon” prac dyplomowych wykonanych przez uczniów szkół artystycznych w ramach edukacji pod kierunkiem nauczycieli.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (dalej u.p.a.p.p.), przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). Rozumiany w ten sposób utwór może być wyrażony słowem, symbolami matematycznymi, znakami graficznymi (utwory literackie, publicystyczne, naukowe, kartograficzne oraz programy komputerowe). Może też mieć postać plastyczną, fotograficzną, muzyczną, słowno-muzyczną, sceniczną, sceniczno-muzyczną, choreograficzną, pantomimiczną, audiowizualną, w tym filmową. Ten katalog wyrażony w art. 1 ust. 2 u.p.a.p.p. ma przykładowy, otwarty charakter.

Prawo autorskie do utworu przysługuje twórcy, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Jednocześnie domniemywa się, że twórcą jest osoba, której nazwisko w tym charakterze uwidoczniło na egzemplarzach utworu lub której autorstwo podano do publicznej wiadomości w jakikolwiek inny sposób w związku z rozpowszechnianiem utworu (art. 8 ust. 1 i 2 u.p.a.p.p.).

Sformułowanie, że prawo autorskie do utworu przysługuje twórcy, oznacza iż to jemu przysługują tzw. autorskie prawa osobiste - wyrażające się m.in. w postaci prawa do autorstwa utworu, oznaczania utworu swoim nazwiskiem, pseudonimem lub anonimowej publikacji, nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania, decydowania o pierwszym udostępnieniu publiczności oraz nadzoru nad sposobem korzystania z utworu (art. 16 u.p.a.p.p.) - jak również tzw. autorskie prawa majątkowe, to jest wyłączone prawo do korzystania z utworu (np. poprzez umieszczenie w Internecie lub wystawienie na wystawie) i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu (art. 17 u.p.a.p.p.).

Co istotne, korzystanie w ten sposób z praw autorskich nie zależy od wieku twórcy, gdyż prawa te przysługują twórcy pełnoletniemu, jak i niepełnoletniemu, o ile jego działalność ma twórczy charakter (art. 8 ust. 1 w zw. z art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p.).

W tym świetle nie może być wątpliwości, że uczniom, w tym uczniom szkół artystycznych, jako twórcom prac dyplomowych z zakresu specjalności lub specjalizacji artystycznej, które to prace są przygotowane przez nich w ramach części praktycznej egzaminu dyplomowego w liceum sztuk plastycznych, przysługują do tych prac pełne i wyłączne prawa autorskie.

Potwierdza to także analiza przepisów rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów w publicznych szkołach artystycznych, która nie pozostawia wątpliwości, że stanowiąca część egzaminu dyplomowego w liceum sztuk plastycznych, praca dyplomowa z zakresu specjalności lub specjalizacji artystycznej musi być przygotowana samodzielnie przez ucznia i mieć oryginalny charakter (§ 25 ust. 1 ust. 1 ww. rozporządzenia¹). To dobitnie wskazuje, nie tylko że praca ta musi mieć cechy utworu w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p., ale przede wszystkim że jej autorem (twórcą) musi być uczeń.

W konsekwencji opisane wyżej prawne rozwiązania rodzą po stronie szkoły, która zamierza wykorzystać pracę dyplomową swojego ucznia, pewne istotne obowiązki, do których w szczególności należy uzyskanie zgody rodzica niepełnoletniego ucznia (jako jego przedstawiciela ustawowego) lub bezpośrednio samego ucznia pełnoletniego. Jest to o tyle ważne, że nierespektowanie przez szkołę praw autorskich ucznia może być zakwalifikowane jako przestępstwo (art. 115 i n. u.p.a.p.p.).

Drugą równie istotną kwestią, o której szkoła powinna pamiętać, jest pochodzenie materiałów, które zostały wykorzystane do stworzenia utworu przez ucznia. W sytuacji, gdy praca ucznia (rozumiana jednak jako przedmiot, rzecz) została wykonana z materiałów zakupionych przez niego (lub jego rodziców), dysponowanie nią przez szkołę narusza prawo własności właściciela materiałów, jeśli odbywa się bez uzyskania zgody.

Z kolei, gdy praca wykonana jest przez ucznia z materiałów, które zakupi szkoła, wówczas stanowi ona własność szkoły pod warunkiem, że wartość nakładu pracy ucznia nie przekracza wartości tych materiałów. Tylko w takiej sytuacji szkoła jako właściciel może dysponować taką pracą (przedmiotem), z tym zastrzeżeniem, że jeśli praca ta jest utworem w myśl definicji z art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p., to również i w tym przypadku prawa autorskie przysługują tylko uczniowi, a tym samym wprowadzenie przez szkołę oryginału pracy do obrotu wymusza konieczność uzyskania zgody (art. 50 pkt 2 u.p.a.p.p.).

Pozostaje do wyjaśnienia kwestia dotyczy komu przysługują prawa autorskie do pracy dyplomowej, którą uczeń przygotowuje pod kierunkiem nauczyciela (promotora).

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż na podstawie art. 12 u.p.a.p.p. pracodawca, którego pracownik stworzył utwór w wyniku wykonywania obowiązków służbowych, nabywa z chwilą przyjęcia utworu autorskie prawa majątkowe w granicach

¹ 25. 1. W liceum sztuk plastycznych i szkole policealnej plastycznej egzamin dyplomowy obejmuje:

1) część praktyczną polegającą na prezentacji:

a) **przygotowanej przez ucznia** pracy dyplomowej z zakresu specjalności lub specjalizacji artystycznej, z uwzględnieniem inspiracji, etapów realizacji, zakresu pracy, formy i funkcji, techniki i technologii oraz **oryginalnego charakteru pracy**,

b) pracy z zakresu rysunku, malarstwa lub rzeźby;

2) część teoretyczną z historii sztuki.

wynikających z celu umowy o pracę i zgodnego zamiaru stron. Pracownikowi takiemu nie przysługuje odrębne wynagrodzenie.

W związku z tym nie jest możliwe, aby nauczyciel – jako pracownik szkoły, która jest jego pracodawcą – w ramach wykonywania swoich obowiązków służbowych, do których bez wątpienia należy nauczanie, w tym prowadzenie zajęć dydaktyczno-wychowawczych, łącznie z przygotowaniem do egzaminu końcowego, poprzez samo tylko nadzorowanie, czy też kierowanie przygotowaniem przez ucznia pracy dyplomowej, nabył z tego tytułu autorskie prawa majątkowe do tej pracy w jakimkolwiek zakresie. Prawa te mogłaby ewentualnie nabyć szkoła (pracodawca).

Przed wszystkim jednak należy pamiętać, iż sama czynność nauczania, jako polegająca na podjęciu przez nauczyciela pewnego wysiłku umysłowego i obowiązku starannego działania, nie podlega ochronie prawnoautorskiej, bowiem nie jest przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze ustalonym w jakiegokolwiek postaci (art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p.).

Proces dydaktyczny, a przygotowanie pracy dyplomowej bez wątpienia jest jego elementem, nie sprowadza się do tak rozumianej indywidualnej i twórczej działalności, a jedynie do przekazania uczniom przez nauczyciela prowadzącego wiedzy z danej dziedziny oraz konsultowania poszczególnych etapów i procesów technologicznych tworzenia pracy dyplomowej. Już tylko z tej przyczyny nie może być mowy o twórczym wkładzie nauczyciela w przygotowanie pracy dyplomowej przez ucznia. Działania dydaktyczne polegające na udzielaniu wskazówek, korygowaniu błędów itp. nie stanowią twórczego wkładu w pracę dyplomową, która z założenia jest oryginalnym dziełem przygotowanym samodzielnie przez ucznia, skoro egzamin dyplomowy w liceum plastycznym stanowi formę komisyjnej oceny poziomu przygotowania zawodowego ucznia.

3/ Dot. prośby o przestrzeganie zasad regulaminu

Regulamin wystawy „VII Salon BWA Tarnów 2020” i wcześniejszych edycji został opracowany na podstawie analizy podobnych konkursów-wystaw organizowanych w profesjonalnych galeriach państwowych. Od pierwszej edycji „Salonu” w nowej, otwartej formule, czyli 2017 r., wprowadziliśmy wiele zmian w oparciu o napływające sugestie oraz własne obserwacje, mające usprawnić nasze działania na różnych płaszczynach.

Przestrzegamy regulaminu, który sami stworzyliśmy.

Każdy przypadek, który wykracza ponad określone zasady jest rozpatrywany indywidualnie i przeważnie z korzyścią dla „wystawcy”, bo to dla Państwa – Artystów pracujemy. Modyfikacje dotyczą zazwyczaj wyjścia poza ramy gabarytowe, trudności

w ekspozycji nieoprawionych prac papierowych, instalacji w przestrzeni, dostępności multimediiów, samodzielności montażu, pracy poza godzinami itp. Te i inne problemy rozwiązujemy na bieżąco, wykonując często dodatkowe czynności nienależące do naszych obowiązków.

4/ Dot. apelu o większą promocję tarnowskich artystów

Jednym z celów statutowych naszej instytucji – bardzo ważnym dla nas – jest prezentacja i promocja tarnowskich artystów. Staramy się realizować ją z pełnym zaangażowaniem w miarę dostępnych nam możliwości.

Tarnowskie BWA dysponuje nową znakomitą siedzibą w Parku Strzeleckim. Jednak zabytkowy układ wnętrza sprawia, że dysponujemy bardzo komfortową, ale tylko jedną profesjonalną przestrzenią do organizacji wystaw oraz drugą, dodatkową (o wiele mniejszą) w holu I piętra budynku, gdzie niezależnie mogą odbywać się tylko kameralne projekty prezentujące prace o niewielkich gabarytach. Przestrzeń w budynku dworca PKP jest współfinansowana z budżetu Województwa Małopolskiego na potrzeby „Wystawy stałej” - prezentacji prac z kolekcji Małopolskiej Fundacji Muzeum Sztuki Współczesnej.

Dysponując jedną przestrzenią staramy się tak przygotowywać roczny program galerii, by mógł spełnić wszystkie punkty naszego statutu. Zależy nam, by to ilość wystaw była naszym sukcesem, ale ich jakość i kompleksowa realizacja z bogatym programem towarzyszącym, dzięki któremu dana wystawa ma szansę przyciągnąć widownię nie tylko w dniu wernisażu, ale przez cały czas jej trwania. Obserwujemy, że takie podejście do realizowanych wystaw przynosi owoce, nie tylko te krótkoterminowe w postaci sukcesów promocyjnych danych projektów, ale przede wszystkim długoterminowe w postaci pozyskiwania nowych grup świadomych odbiorców.

Staramy się, by udział tarnowskich artystów w rocznym programie galerii był wysoki. Dla przykładu, w 2019 r. na 16 wystaw prezentowanych w naszej głównej siedzibie tylko jedna była ekspozycją artysty niezwiązanego z miastem (Tomasz Kręcicki). Wszystkie pozostałe uwzględniały udział tarnowskich artystów lub były bezpośrednio związane z historią Tarnowa i wydarzeniami festiwalowymi organizowanymi przez miasto:

- 3 wystawy indywidualne tarnowskich artystów (Ewa i Roman Fleszarowie, Aleksandra Zuba-Benn, Krzysztof Maniak),
- 2 wystawy zbiorowe w pełni dedykowane tarnowskim artystom („VI Salon Wiosenny”, „Aneks tarnowski” – wystawa grafików tarnowskich towarzysząca pokazowi „Bardzo różnie i bardzo dobrze” – najlepszych polskich grafik II poł. XX w. z kolekcji Zachęty; powiązanie współczesnego środowiska tarnowskich grafików ze sztuką Jerzego Panka - wybitnego grafika urodzonego w Tarnowie),

- 2 wystawy zbiorowe tarnowskich studentów/uczniów przygotowane we współpracy z wiodącymi ośrodkami edukacji plastycznej w Tarnowie: Wydziałem Sztuki PWSZ w Tarnowie i Zespołem Szkół Plastycznych („Tradycja. Kreacja. Transformacja” – wystawa studentów Wydziału Sztuki PWSZ w Tarnowie, „Dyplomy” – wystawa prac dyplomowych ZSP),
- 2 wystawy kuratorskie z udziałem tarnowskich artystów („Wielcy sarmaci tego kraju / Wielkie sarmatki tego kraju”, „Rzeczy i ludzie”),
- 2 wystawy związane z historią Tarnowa udostępniające unikalne tarnowskie archiwa/kolekcje sztuki („Pogrzeb generała Bema”, „Wiosna [lato, jesień, zima] Ludów”),
- pozostałe 3 wystawy miały charakter edukacyjno-społeczny i także prezentowały twórczość Tarnowian („Moimi oczami malowane” – wystawa dzieci ze spektrum autyzmu, „Strażak w akcji” – wystawa pokonkursowa dzieci z powiatu tarnowskiego, „Jarosław Kyrz. Projekty na koszulki” - wystawa kompozycji fotograficzno-tekstowych towarzysząca Festiwalowi Talia),
- dodatkowo wystawa festiwalu Tarnowska Nagroda Filmowa – udostępnienie przestrzeni BWA na wystawę indywidualną autora danej edycji plakatu TNF (Ola Niepsuj). Choć wystawa ta nie prezentuje twórczości tarnowskiego artysty, to jest organizowana po to, by rozszerzyć formułę jednego z flagowych miejskich festiwali. Każdego roku wspólnie z zespołem Tarnowskiego Centrum Kultury – organizatora TNF staramy się przygotowywać edukacyjne spotkania wokół tej wystawy służące lokalnemu środowisku odbiorców (wykład na PWSZ, otwarte spotkanie – oprowadzanie z autorem wystawy).

Chcemy podkreślić, że wsparcie lokalnego środowiska to nie tylko organizacja wystaw, to także szereg innych działań, które staramy się realizować, są to m.in.: prezentacja lokalnego środowiska na konferencjach, sympozjach; kontakty z innym galeriami; zapraszanie kuratorów, dziennikarzy branżowych do Tarnowa; przekazywanie artystom informacji o stypendiach, rezydencjach, konkursach; włączanie artystów w projekty kuratorskie, włączanie artystów w działania edukacyjne galerii; lobbowanie na rzecz lokalnego środowiska. Staramy się też by nasza instytucja była zawsze miejscem otwartym i życzliwym dla tarnowskich Artystów, którzy wielokrotnie zgłaszają się do nas z prośbą o pomoc, konsultacje w różnych tematach.

W wielu innych miastach, artyści z lokalnych środowisk wspierają działania instytucji poprzez aktywność we własnych związkach, fundacjach, które pozwalają zdobyć dodatkowe środki czy dodatkową przestrzeń dedykowaną tylko lokalnym artystom. Z pewnością takie działania, które my też moglibyśmy wspierać, wspólnie promować, spowodowałyby, że widzialność tarnowskich artystów byłaby większa.

Tarnowskie środowisko Artystów jest dla nas ważne, będziemy je wspierać.

Warto zorganizować otwarte spotkanie z udziałem tarnowskich Artystów. Aktualnie, z powodów pandemii, spotkanie w większym otwartym gronie nie jest możliwe, mamy nadzieję, że odbędzie się w niedalekiej przyszłości.

Natomiast już teraz możemy zaprosić Państwa – sygnatariuszy listu lub Państwa przedstawicieli na spotkanie w BWA, by podsumować refleksje wymienione w naszej korespondencji. Jeśli chcą Państwo wziąć udział w takim spotkaniu, zapraszamy.

Mamy nadzieję, że nasze wspólne starania będą przynosić jeszcze większe efekty sprawiając, że Tarnów będzie zawsze miastem przyjaznym Artystom i sztuce.

Z wyrazami szacunku,

BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH W TARNOWIE

DYREKTOR

Ewa Łaczyńska-Widz

BWA
TARNÓW